

vide paa en meget indtrængende og tydelig Maade, at han troede, at det vilde være rigtigst at overlade Væren for at gennemføre denne Sag til den højtærede Indenrigsminister, og som Følge af hans indtrængende Anmodning har jeg med Formændens Tilslædselse faaet Forslaget ført over til § 19 samtidig med, at Formanden har givet sit Samtykke til, at det andet Forslag maa tages tilbage. Jeg skal tillade mig paa bedste Maade at anbefale Forslaget. Nødvendigheden af en saadan Skole er indlysende. Jeg skal i øvrigt ikke komme dybere ind derpaa for ikke nu at opholde Tingets Tid, men blot henviser til det Andragende, der desangaaende er indsendt fra vedkommende Skoles Bestyrelse til Ministeriet. Endvidere skal jeg bemærke, at Skolen er i Virksomhed og allerede har haft ikke faa Elever i Sommer, Elever, som allerede have draget Nytte af den Undervisning, de have modtaget i Skolen, om Børd i Skibe paa lange Ture, og Skolen har haft Elever fra faa at sige hele Landet. Skolen anbefales af Skipperforeningen, af Foreningen til Søfartens Fremme og endelig af Navigationsdirektøren. Jeg tror, at der er Momenter nok, hvoraf man kan slutte, at Skolen har og navnlig vil kunne faa nogen Betydning, men samtidig maa det ogsaa forstås, at en saadan vordende Skole, der begynder med smaa Kræfter, men dog har Betydning for en større Del af vort Samfund, ogsaa kunde have nødig at faa en Støtte fra Staten, i Særdeleshed da man paa andre Omraader træder hjælpende til fra Statens Side. Med disse Par Ord skal jeg anbefale Sagen til Overvejelse af det ærede Finansudvalg inden 3dje Behandling, ligesom jeg ogsaa skal anbefale den til den højtærede Minister. Jeg haaber, at han vil skænke den sin Bødvilje og muligvis hjælpe til, at der kan komme Udbytte ud af Forslaget til Finanslovens 3dje Behandling.

H. Madsen: Naar jeg har tilladt mig at stille Endringsforslag op om et rentefrit Laan til Stagens Kommune til Anlæg af en Fiskerihavn der, er det, fordi der ikke fra anden Side er fremkommet noget Forslag derom. Jeg havde ventet, at der til 2den Behandling var fremkommet Forslag fra den højtærede Indenrigsminister. Jeg tillod mig ved Finanslovens første Behandling at omtale dette Spørgsmaal og spurgte den højtærede Minister om, hvorvidt han var kommen med sine Overvejelser af det Andragende, som Finansudvalget allerede i Marts Maaned havde henvist til ham. Det er jo bekendt, at der allerede i Fjor var An-

dragende fremme fra Stagens Byraad om at faa en saadan Bevilling, og at Finansudvalget viste den Smødelommenhed at henviser Andragendet til Indenrigsministerens Overvejelse. Vi have endnu ikke set, hvilket Resultat den højtærede Minister er kommen til, og derfor har jeg tilladt mig at stille dette Forslag. Saavidt jeg erindrer, svarede den højtærede Indenrigsminister allerede ved Finanslovens første Behandling, at det var et Spørgsmaal, som maatte tages op samtidig med de øvrige Fiskerihavnespørgsmaal paa Bestyrelsen. Det forekommer mig dog, at her er et Tilfælde, hvor der er Grund til at begynde, før vi begynde noget andetsteds. For det første er det Beløb, der udkræves til Anlægget af denne Havn, ikke større, end at det er overkommeligt, hvorimod de Beløb, man har hørt Tale om til Anlæg af Bestyrelsen, andrage betydeligt mere. Dernæst maa vi huske paa, at der i Stagen er en stor Fiskerbefolkning. Det blev fra forstellig Side ved Finanslovens første Behandling udtalt, at vi, naar vi skulde begynde at anlægge Fiskerihavne, skulde tage Hensyn til, hvor der i Forvejen var en betydelig Fiskerbefolkning, og nu kan det jo ikke nægtes, at der netop i Stagen er en betydelig Fiskerbefolkning, vel saa stor som der ikke ret mange Steder her i Landet er Mage til. Jeg ved ikke, om der er nogen Fiskeriplads, der har en saa stor Fiskerbefolkning, men i hvert Fald maa Stagens Fiskerbefolkning være en af de største her i Landet. Hvilken Ulempe det er for denne Fiskerbefolkning ikke at have nogen Havn, har jeg allerede ved Finanslovens første Behandling peget paa. Jeg pegede nemlig den Gang paa, at det var meget besværligt for Fiskekutterne, naar de kom fra Nordsoen eller Skagerak at komme op til Frederikshavn, fordi de for det meste havde ugunstig Vind den ene af Vejene. Have de gunstig Vind i Nordsoen, have de ugunstig Vind ved Frederikshavn og kunne som Følge deraf ligge mange Dage under Vejs, og naar de skulde tilbage igen, gaar det paa samme Maade. Jeg pegede den Gang paa, at der gik mange Fiske dage tabt paa denne Maade, men ikke nok dermed; en stor Del af Fisken led Skade og døde, inden den naaede Bestemmelsesstedet, hvor den kunde løses og pakkes til Forsendelse. For de Fiskere, der ikke ere Rutterfiskere og kunne gaa om Stagen, er det en betydelig Ulempe og Tab, thi de kunne ikke sejle til Frederikshavn med Fisken, men maa drage den i Land ved selve Stagen. Da der ingen Havn er, er der ingen Plads til at gemme Fisken i Httetade. Saa snart Fisken kommer i Land, maa den forsendes med det